

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון י"ג תשרי תשפ"ב | דף היומי בבלי: ביצה יט
דף היומי בהלכה: מסימן תר"מ סעיף ט' עד תחילת סימן תרמ"ב.
מוסר: שפת תמים - פרק א' מ"וכמה שנואה ומגונה" עד תחילת פרק ב'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק יט 'הענף ג' הוא הקנאה' עד סוף פרק יט

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

על מה צריך להקפיד כאשר בונים סוכה בשנת השמיטה? | איך מדפיסים מכתב עם דמעות? | ההדסים שיאיימו על שמחת החג של הסטייפלער זצ"ל | סיפוריה של 'החניה הקדושה' באשקלון | 2233

חדשות דרשו

שמחה רבה והתרגשות בתפוצות ישראל לקראת מעמדי סיום המחזור השני בדף היומי בהלכה

היערכות נרגשת לקראת הסיום העולמי של מחזור השני בלימוד 'דף היומי בהלכה'
שייערך בישראל, באירופה ובארה"ב - בפאר והדר לכבודה של תורה

המסע לראדין וקונוונשן אירופה

את שורת הסיורים יפתח מעמד סיום מרגש שייערך על ציונו של מאיר עיני ישראל, מרנא החפץ חיים זי"ע בראדין, שיתקיים ביום שישי י"ט בשבט. ובשבת לאחר מכן יתקיים מעמד הקונוונשן השנתי של דרשו באירופה שייערך בע"ה בוילנא, בשבת קודש פרשת יתרו.

מעמד הסיום בראדין ייערך במסגרת מסע הרבנים לציונו של הכהן הגדול מראדין, בתפילה נרגשת שיקימו הרבנים על כל לומדי הדף היומי בהלכה ועל כל המצטרפים למחזור השלישי של הדף היומי בהלכה.

קונוונשן אירופה יתקיים כאמור בוילנא בשבת קודש פרשת יתרו כאשר ייחודיותה של שבת זו תהיה כינוס של כל ראשי סניפי דרשו באירופה ובמזרח אירופה לשבת שכולה חיזוק גדול לקראת תחילת המחזור השלישי של הדף היומי בהלכה.

שישו ושמחו בשמחת תורה כי היא לנו עוז ואורה: רבבות לומדי הדף היומי בהלכה בכל רחבי תבל נרגשים ונפעמים לקראת סיום המחזור השני שייערך בע"ה בחורף הקרוב בכ"ג בשבט תשפ"ב. הסיורים ייערכו בישראל, בארה"ב ובאירופה, ויהיו בסימן ההתחזקות בעולם היהודי כולו בלימודי הלכה כסדר דבר יום ביומו, כפי שייסדו גדולי ישראל זצוקללה"ה ושליט"א.

את הדף האחרון בסימן תרצ"ז יסיימו רבבות הלומדים בע"ה בט"ז אדר א', ולמחרת יתחילו שוב את המשנ"ב מסימן א' בהלכות השכמת הבוקר. את הסעיף האחרון במשנ"ב העוסק בענייני תחנון, תענית והספד בחודש אדר ראשון, ילמדו רבבות הלומדים פחות משבועיים ימים לפני ראש חודש אדר שני, בבחינת דבר בעתו מה טוב - סיעתא דשמיא מיוחדת שמלווה את לומדי הדף היומי בהלכה לאורך כל שנות הלימוד.

שבועיים לאחר מכן יתקיים מעמד הסיום הראשון בישראל, שייערך בהיכלי ארנה בירושלים, ביום חמישי ט' באדר א'. בשל ההיקף הגדול של הלומדים המבקשים להשתתף במעמד לכבודה של תורה, ייערך מעמד נוסף במוצש"ק י"א אדר א' בהיכל ארנה. במקביל למעמדי הסיום לרבבות המסיימים, יתקיימו גם מעמדים מיוחדים לנשות דרשו המסייעות בידי בעליהן ללמוד תורה. המעמדים יתקיימו באולמי כתר הרימון בבני ברק ביום חמישי, ובמוצאי שבת יתקיים המעמד לנשות דרשו בבנייני האומה בירושלים.

אופן חלוקת הכרטיסים יפורסם בע"ה לקראת מעמדי הסיום, כאשר עדיפות תינתן למשתתפים במבחני דרשו, ולמשתתפים הקבועים בשיעורים המסיימים את המשנ"ב לאחר השקעה ארוכה ואינטנסיבית שנמשכה בשבע השנים האחרונות.

המעמד בארה"ב והקונוונשן 26 של דרשו

לאחר מכן יערכו מעמדי הסיום בארה"ב, כשביום חמישי ראש חודש אדר ב' יתקיים מעמד הסיום בטרנטון ניו-ג'רזי, כאשר בשבת פרשת פקודי ייערך הקונוונשן העולמי לכל נציגי דרשו ביבשת אמריקה, מקנדה, מארה"ב ומכל מדינות דרום אמריקה, שיגיעו למעמד השנתי 26 שמאגד לשבת התאחדות מיוחדת את כל משפחת מנהלי סניפי דרשו ברחבי תבל מידי שנה.

כבכל אירועי דרשו, מרנן ורבנן גדולי ישראל יכבדו את המעמדים בנוכחותם ואף יישאו דברי חיזוק, על מנת לחזק את לימודי ההלכה וידיעת התורה. לרגל מעמדי הסיום הולחנו שורת לחנים חדשים המבטאים את האהבה עצומה לתורה הקדושה ויושמעו ע"י בעלי מנגנים, מקהלות זמר ותזמורות מורחבות כיאה לכבודה של התורה ולומדיה.

לכבודה של תורה

שמעם של מעמדי 'דרשו' אדירי ההוד וההדר, שמעצימים ככל הניתן את הלומדים ואת הלימוד, ואינם חוסכים בממון על מנת לקיים את המעמדים בצורה המכבדת והמיוחדת ביותר, יצאו זה מכבר בכל רחבי העולם היהודי.

זו הסיבה שבחודשים האחרונים, במשרדי 'דרשו' בירושלים התקבלו אינספור בקשות מכל רחבי יהדות הגולה לקיום מעמדי סיום במחוזותיהם. ואכן, בחודשים האחרונים רבני הנהלת דרשו העולמית קיבלו בתום סדרת דיונים מקיפה החלטות בנוגע למקומות שבהם יתקיימו מעמדי פאר של סיום הש"ס ברחבי העולם.

יש לציין, שבארגון דרשו לא ממתינים אחת לשבע שנים כדי לקיים מעמדי סיום רבי רושם. לאורך כל השנה מתקיימים מעמדי סיום ברחבי העולם. כך למשל, מעמד סיום כל חלקי המשנ"ב התקיים במאות נקודות ברחבי העולם, כאשר לפני הגבלות הקורונה נערכו אירועים גדולים לכבודה של תורה, בעולם היהודי

הרה"ג אביגדור ברנשטיין חבר הנהלת דרשו

לא בכל יום ניצבת הזדמנות לפתחו של אדם - לפעמים גם לא בכל שבוע, חודש או שנה...

אבל עכשיו ההזדמנות ניצבת לפתחו- לפתחו של כל אברך שרוצה להפוך למרביץ-תורה, למגיד-שיעור, למזכה- הרבים, לחולייה בשרשרת הזהב של מנחילי תורת משה שבכל דור ודור!

נשמע קצת יומרני? האמת פשוטה למדי: האפשרות הזמינה והנגישה ביותר להפוך למג"ש, היא דרך שיעורי 'דף היומי בהלכה' וכמה סיבות לדבר:

ניתן לפתוח שיעור, גם עם מספר משתתפים נמוך. תוכן השיעור מאוד מוגדר, וממילא קל יותר להתכונן למסירתו.

השיעורים קצרים, וזוכים לקשב מקסימלי מאת המשתתפים.

רמי"ם לא מעטים רכשו את ניסיונם הראשוני בשיעורים אלו, ומהם שגם לאחר שהשיגו משרות מסרבים לעזוב את מסירת השיעור החביב עליהם - 'דף היומי בהלכה'...

מעבר לכך המג"ש מצויד מראש ב"ארגז-כלים", ונתמך לאורך כל הדרך מצד ארגון 'דרשו' במעטפת אדירה שמעודדת אנשים להשתתף בשיעורים. החל מחומר פרסומי, דרך יצירת אווירה ומודעות בקהל, מלגות ועוד.

מאיזה כיוון שלא מסתכלים על הענין זו הזדמנות פז: לאברך שיודע לקבל החלטה נכונה ולהתמיד בה!

לקראת תחילת המחזור השלישי של הדף היומי בהלכה, דרשו קורא לכל מי שחשקה נפשו בהרבצת תורה לרבים ולעצמו להקים שיעור חדש בדף היומי בהלכה. פרטים אודות הסיוע שדרשו יעניק למקימי השיעורים החדשים יפורסמו בחודשים הקרובים

כולו.

מהנהלת ארגון 'דרשו' נמסר כי המטרה בקיום מעמדי הסיום הוא עידוד לימוד התורה וצירוף יהודים נוספים למעגל הלומדים. "אנחנו רואים באופן מוחשי, שכל סיום מוסיף עוד ועוד חיילים לתורה, מעצים את הלומדים, נותן להם כוח להשקיע עוד בלימוד, ומעודד אותם להתמיד ולהרחיב את ידיעותיהם" אומרים בהנהלת הארגון. "כבר בעת סיום המחזור הקודם של הדף היומי בהלכה, הורו לנו גדולי ישראל זצוק"ל, שנכון וודאי לקיים סיומים בפאר והדר בכל מקום, וזאת בשל ההשפעה החינוכית העצומה שלהם הן על הדור הצעיר, והן על ציבור הלומדים".

רבבות לומדים ברחבי תבל

עבור רבבות הלומדים, יום סיום הדף היומי בהלכה, הוא היום החשוב בחייהם. היום שבו המונח מעורר הצמרמורת "יהודים של הלכה" יחול עליהם באופן המובהק ביותר. כפי שכבר הורנו גדולים, את קניין ידיעת התורה ניתן להשיג רק הודות לשינון וחזרה באמצעות מבחנים - מפעל תורני ענק שייסד ארגון דרשו, וחיזק את ידיעת התורה בכל העולם היהודי. לאורך העשורים האחרונים ארגון דרשו מלווה רבבות לומדי תורה בכל קצווי תבל באמצעות מערך מבחנים וחזרה שלא היה כדוגמתו

מעולם בעם היהודי. כדי להבין עד כמה רחבה וחשובה השפעת ארגון דרשו על העולם היהודי, די אם נביט בנתונים שנחשפים כאן לראשונה. עד כה, מאז הקמת דרשו לפני 27 שנים, 244 אלף יהודים מכל רחבי העולם היהודי, קיימו את מבחני הארגון לסוגיו. שבע השנים האחרונות סימלו יותר מכל את הפיכתו של הדף היומי בהלכה, לנכס צאן ברזל בעולם היהודי כולו. נכון להיום שיעורי דף היומי בהלכה נמצאים בפרישת שיא ברחבי העולם, כאשר מדובר בכ-1500 שיעורים שונים שנמסרים מידי יום ברחבי תבל, ב-26 מדינות, וב-5 יבשות.

יהלומים מגדולי ישראל

הסטייפלער ממש התחנן בפניי שאקח לעצמי את שלושת ההדסים המובחרים. אמרתי לו שגם השאר הם יפים עבורי ומעולם לא היו לי כמותם, אך הוא עמד על דעתו שאקח דווקא את המובחרים

שלושת ההדסים ש'איימו' על שמחת החג של מרן הסטייפלער זצ"ל

שאעשה לו טובה ואקח את שלושת המעולים. אמרתי לו שגם אלו הנותרים יפים הם עבורי ומעולם לא היו לי הדסים יפים כמותם, אך הוא לא חדל מלבקש ועמד על דעתו שאקח את המובחרים ביותר, בהוסיפו ששמחת יום טוב שלו לא תהא שלימה אם אני, אשר הבאתי את ההדסים, אקבל את הגרועים ואילו המובחרים יישארו אצלו. לא יכולתי לעמוד בהפצרותיו ונעתרתי, ואז אורו עיניו והודה לי בכל ליבו. כך נהג באתרוגים מדי שנה בשנה, מעולם לא לקח לעצמו את המובחרים על חשבון מי שהביאם. (ספר ד' מינים למהדרין עמ' פא בשם א' מבני משפחתו).
(מתוך קונטרס 'זמן שמחתנו', הרב יאיר אנסבכר)

סיפר אחד מבני משפחתו של מרן הסטייפלער זצ"ל: פעם ערב סוכות הבאתי למרן זצ"ל שש הדסים מובחרים כדי שיברור לעצמו שלוש, מיד ביקש שאברור לעצמי תחילה מאחר שאני הבאתים ולי הזכות ליטול את המובחרים. ניסיתי להתחכם ורמזתי שכבר יש לי הדסים אחרים; הוא ניגש לברור את ההדסים בחביבות מצוה נפלאה, ואמר שכל ההדסים מובחרים ונאים, ואף על פי כן מצא שלוש הדסים מעולים יותר ואת היתר הניח בצד. בעוד אני חוכך בדעתי איך אקח את ההדסים הנותרים, הוא הבין מיד שבאמת אין לי הדסים אחרים והפציר וממש התחנן

הסיפור היומי

בשכלו החרוף עשה אבינו תיכף את החשבון, ומיד הבין מדוע בחר השכן לבנות את המרפסת שלו דווקא בצד הזה של הבנין. הוא ניגש אליו מיד וביקש לשבת עימו לשיחה נוקבת מיידית כאן ועכשיו!

הסוכה שהצמיחה משפחה שלמה של בעלי חסד

עם אחד האחים שאלתי אותו לפרש הדבר, כיצד גדלו כולם כך במידת החסד ומה הביאם לזה? סיפר לי האיש שאת זאת ינקו משחר ילדותם בבית אביהם, שהיה כל כולו 'שטיק חסד', כל חיותו הייתה להרבות חסד

סיפר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: משפחה אחת יקרה וחשובה מבני ירושלים של מעלה, זכתה שכל בניה בעלי חסד גדולים. מדובר בכמה אחים שהקימו מפעל ענק של חסד, וכולם עוסקים בחסד בכל ליבם ונפשם. כשנפגשתי לאחרונה

בהכירו את אבינו כאיש ישר ונאמן שהעריכו מאוד, הואיל להגיע לביתנו וישבו לשיחה נעימה, אשר במהלכה תבע אבינו מן השכן לדעת, מדוע ולמה בונה הוא את מרפסתו בצד הכי לא נוח.

אמר השכן: הרי בצד השני נמצאת מרפסת הסוכה שלך! וכיצד אבנה את מרפסתי מעליה? אך האבא דחה אותו במחי יד: וכי זו סיבה היא? בשביל שלנו יהיה נוח שבעה ימים בשנה, צריך אתה לסבול כל ימות השנה כולה? אנחנו כבר נסתדר בחג הסוכות... נרד למטה לחצר ונבנה בה את סוכתנו, ואתה תקים את המרפסת במקומה המתאים לה!

השכן נדהם ולא האמין למשמע אוזניו, הוא היה בטוח שאין מצב לשום אפשרות שכזו... "אבל כבר עשיתי את כל תוכניות הבנייה בצד השני, וכל הרישיון שלי לבניית המרפסת הוא בצד השני?!" - תהה השכן.

"אין דבר!" אמר האב, נמתין עם עבודה זו עוד כמה חודשים ספורים... תערוך נא תכנית מחודשת עם האדריכל, ותגיש בקשת תיקון לרישיון בעירייה, וכך תבנה את המרפסת במקומה ההולם והנוח יותר!"

מאז, סיים האב את סיפורו, היינו צריכים כל שנה לבנות סוכה למטה בחצר, ולהרחיק לכת עד סוף החצר, כדי שלא תהיה סוכתנו מתחת המרפסת החדשה שבקומה השישית... הכל כדי שלשכן מלמעלה תהיה מרפסת נוחה יותר! מעשה זה חדר לעצמותינו בתור ילדים, ולימדנו פרק נכבד במידת החסד ואהבת ישראל!

(קונטרס זמן שמחתנו)

בישראל! ואווירה זו ינקו בביתם, שיש להתעסק תמיד בחסד! הוא סיפר לי כמה דוגמאות, שהמחישו את עומק מידת החסד שהייתה נהוגה בבית אביהם. - על אחת מהם ברצוני לספר לפניכם כאן, וכה סיפר:

משפחתנו התגוררה בבניין דירות בן שש קומות. יום אחד רצה השכן מהקומה השישית לבנות מרפסת גדולה לדירתו, אך אותו מקום היה בדיוק מעל המרפסת שלנו, שבנינו בה את סוכתנו מדי שנה בשנה. מטבע הדברים הבין השכן, שכאן בצד זה שהיה המועדף והמתאים ביותר עבורו לבנות את מרפסתו, הדבר בלתי אפשרי, שכן בכך יימצא גוזל משכנו שלמטה את מקום סוכתו זה רבות בשנים. ולפיכך בלית ברירה ויתר על מיקום זה, והחליט לבנות את המרפסת בצד השני, שלא היה נוח עבורו, אבל בודאי עדיף מכלום...

והנה יום אחד כשחזר אבינו מתפילת שחרית, רואה הוא בחצר פועלים בעבודתם, שמתחילים להקים פיגומים מאחורי הבניין, כשהשכן מהקומה השישית מכוון אותם אל המקום הנכון. כשראה את אבי ברכו לשלום, וסיפר לו שהוא בונה כאן מרפסת חדשה.

בשכלו החריף עשה אבינו תיכף את החשבון, שמצד זה של הבניין תהיה המרפסת מאוד לא נוחה, ועל אתר הבין גם את הסיבה שהשכן בחר דווקא בצד זה, כדי שלא להפריע את סוכתו שלו... הוא ניגש תיכף אל השכן, וביקש לשבת עימו לשיחה נוקבת מיידית כאן ועכשיו! השכן לא הבין מה בוער לו כל כך, אך

הסיפור היומי

לאחר שנה נקראתי שוב למשרד של אותה ישיבה לסדר להם כמה עניינים בניהול המחשבים. בהיותי שם שאלתי את המשגיח בדרך אגב, מה שלום אותו בחור ש'הננסתי' לישיבה שלהם בטעות... ענה המשגיח: אנו חבים לך הכרת הטוב על כך...

הדמעות בכותל שהפכו 'מסמך לדוגמה' למסמך אמיתי - סיפור מדהים על פלאי ההשגחה

הכניס את הדפים למעטפות ושלחם לבית הבחורים. הלה שראה עוד דף כיו"ב על השולחן, הכניסו גם כן למעטפה ושלחה לבית הבחור.

למחרת התקשר המשגיח לאותו אברך המוכר תוכנות, ואמר לו: אינך יודע מה עשית לי... על בחור זה ישבנו רבות והחלטנו שלא לקבלו מחמת כמה סיבות (קהילה שהוא שייך אליה וכיו"ב), אף שההורים הפעילו עלינו לחץ אדיר לקבלו, ואילו אתמול נשלח אליו הביתה מכתב המבשרו מטעם הנהלת הישיבה שהם מקבלים אותו ב'שתי ידיים', וכיצד אירע הדבר? כי בטעות נשתרבב אותו דף שהדפסת להראות לנו ל'דוגמא' בעלמא... ונשלח כאילו אמיתי הוא. הבחור והוריו שמחו עד השמים וכבר פנו להנהלת הישיבה לסדר את כל העניינים - תשלום וכו'. הפקיד ענה להם: אינני רואה

מעשה נפלא ששמענו מבעל המעשה בכבודו ובעצמו, המוכר 'תכנות מחשב' (programs computir) לניהול תלמידים בישיבות. לפני כשנה נקרא האיש לאחת הישיבות, להראות להנהלת הישיבה את התוכנה, בתוך הדברים רצה להראותם כיצד ניתן להדפיס ע"י התוכנה 'מכתבים' להורי התלמידים באופן אוטומטי, לקח האיש את רשימת התלמידים שנרשמו לקראת השנה החדשה, והדפיס 'אישור קבלה' לאחד השמות שהיה ברשימה.

המשגיח שראה את הדף הנדפס, שחק ונענה בדרך אגב ואמר: בחור זה לא נתקבל להמנות כתלמידו. אבל מאי נפק"מ, הרי הדף נדפס רק לצורך 'דוגמא' להראותם כיצד משתמשים בתוכנה...

כעבור יומיים, ישב 'פקיד' במשרד הישיבה והדפיס מכתבים להודיע להורים המאושרים שבניהם נתקבלו לישיבה, ומשנהו

פעלנו שיסכימו להכניסו, והעלינו חרס בידינו, עד שבליה אחד נסעתי עם נוו"ב לכותל המערבי, שם ישבנו גם בכינו, 'זה בקרן זוית זו וזה בקרן זוית זו', כל הלילה התפללנו מעומק לבנו בדמעות שליש להצלחת בננו החשוב, כי ידענו שהוא בחור חשוב עד למאד ו'מגיע' לו להתקבל לשיבה טובה וחשובה. גמרנו שם כמה פעמים את כל ספר התהלים, ואכן כעבור יומיים קבלנו 'מכתב' מהשיבה - בנכם נתקבל להימנות כתלמיד בישיבתנו... בשמחה רבה דברנו עם ה'מזכיר', ואכן מתחילה החל הלה לגמגם... אבל למעשה אמר: דברתי עם המשגיח ואין כל נפק"מ מה ומי, תכל'ס, הבחור נתקבל. וממשיך האיש לספר: בתוכנה יש אפשרות לבדוק על כל מכתב מתי נדפס, ומצאתי, כי באותו היום בשעה 11 בבוקר - למחרת שהייתם כל הלילה בתפילה ובכיה עבור בנם, נדפס על ידי המכתב ב'טעות' והונח על השולחן במשרד השיבה, ומשם נפתחה לו הדרך להתקבל לשיבה.

ראו נא כמה פלאות השגחת הבורא, וכמה סיבבה ההשגחה לשדד מערכות למלא משאלות לב המתפללים תפילה מעומק הלב, וביחוד כשהיא תפילת אבות על בנים להצלחתם בתורה וביראה.

(באר הפרשה)

את שמו של הבחור הלז ברשימת ה'תלמידים. אך הם בשלהם, בידינו מכתב שנתקבל מטעם השיבה המבשרנו בשורות טובות... בירר המזכיר אצל המשגיח, ואז נתבררה הטעות. אך המשגיח הבין ש'את הנעשה אין להשיב', אי אפשר להסביר להורים כי אך 'טעות' בעלמא אירעה עם שליחת המכתב אליהם, ומוכרחים אנו לקבל את הבחור - מלאך... בע"כ יענה אמן.

עתה, אחר שנה - מספר בעל המעשה - נקראתי שוב להנהלת השיבה לסדר להם כמה ענינים בניהול המחשבים. בהיותי שם שאלתי את המשגיח בדרך אגב, מה שלום אותו הבחור ש'הכנסתי לשיבה במעשי... ענה המשגיח: אשריו ואשרי יולדתו, הננו חבים לך הכרת הטוב על שגרמת לנו להכניס בחור חשוב כמותו וכו', הוא תורם רבות לכל ה'מצב' של השיבה.

עברתי על הרשימה של התלמידים, בה נכתבה הכתובת של הבחור, וראיתי שהנני מכיר היטב את אביו. מיד התקשרתי אליו ומסרתי לו על 'שמועות טובות' ששמעתי מפי המשגיח על בנו, ובתוך כך שאלתי את פיו: הגידה נא לי, כיצד הצלחת להכניס לשיבה?

ענה האב ואמר: האמת אגיד, אין זה אלא 'נס גדול', כי רבות

עניינא דיומא - סוכות

על מה צריך להקפיד כאשר בונים סוכה בשנת השמיטה? מתי צריך שיהיו בסוכה ד' דפנות דווקא? והאם חבלי כביסה המתוחים מעל הסכך פוסלים את הסוכה

מתוך דפי הלכה למעשה מאת הר"ג רבי יצחק יעקב פוקס שליט"א

לצורך הזמני והחולף, וכשרואים ואינם מוחים - כאילו נתנו רשות בפירוש. והרי לכל תושב העיר חלק גם ברשות הרבים, וכאילו "תנאי בית דין" כ"דינא דמלכותא" להתיר שימוש ברה"ר לצורך זה (סוכה כהלכתה ג, א).

הערה חשובה: בסוכה שדפנותיה על ידי "פסים" מדין לבוד בלבד - צריך מן הדין לעשות 4 דפנות ואין די ב-3 דפנות בלבד (משנ"ב תר"ל, ז).

בנייה על ידי אשה וקטנים: לכתחילה, ראוי ונכון להיזהר שלא יניחו קטנים את הסכך על גבי הסוכה וכן בת או אשה, אלא מי שחייב במצווה מן התורה, ואין צריך לומר שלא יסכך גוי, אולם בהקמת הדפנות מותרים כל הנ"ל להעמידם אף מלכתחילה (שו"ע י"ד, א משנ"ב ביאור הלכה וכף החיים שם).

הערה: אין לקנות סוכה ממעות מעשר (ערוה"ש י"ד רמ"ט, י). לפני הנחת הסכך יש לומר: "הריני הולך לקיים מצות עשיית סוכה כמו שכתוב בתורה, חג סוכות תעשה לך" (כף החיים תרכ"ה, א).

בניית סוכה בשמיטה: מותר לקצוץ ענפי אילנות סרק כדי לסכך בהם סוכה, ובלבד שאין מתכוונים לתועלת האילן. אמנם, היודע כללי גיזום מקצועיים, צריך לשנות ולהשאיר זיזים ארוכים, או לגזום רק מצד אחד של האילן (חזון איש י"ט, ט"ו).

כשעומדים לבנות סוכה - יש להביא תחילה את דפנות הסוכה לפני שמתחילים ביישור הקרקע והכנתה לצורך בניית הסוכה, שלא יראה כאילו מכשירים, חלילה, קרקע לזריעה או לנטיעה.

בניית סוכה בשטח שאינו פרטי: א. הבונה סוכתו בשטח של אחר, חייב לשאול ממנו רשות, כשם שאסור להיכנס ולשבת בסוכת חברו בלא קבלת רשות ממנו או מאשתו (משנ"ב תרל"ז, י). ב. בחצר משותפת, כל שכן רשאי לבנות סוכתו במקום שאינו מפריע ליתר השכנים, אולם כשהמקום משמש למעבר או גינה - צריך רשות מהשכנים או מועד הבית המייצג את כולם. ג. נוהגים לעשות סוכה ברשות הרבים [מדרכה או כביש] כשאין הפרעה לאנשים או רכבים, כיון שהרשויות [עכ"פ בארץ ישראל] מודעות

בשם). הנחת אבנים: לדעת הגר"ש ווזנר זצ"ל - מותר, בדומה לקיר אבן (שו"ת שבט הלוי ה, ז) והגר"נ קרליץ זצ"ל - אוסר (חוט שני ה, א). קשירה בחוט: אם הוא מסיבים טבעיים, שלא השתנתה צורתם - מותר, אבל בחוטי פשתן וקנבוס [מנופצים] - אסור (שו"ע תרכ"ט, ה).

דברים החוצצים מעל הסכך: מזגן - אם בולט ד' טפחים בסוכה [32 ס"מ], אם יש בסוכה יותר מז' על ז' [70 X 70 ס"מ] - אינו פוסל, אבל אסור לשבת תחתיו. חבלי כביסה - לשיטת הב"ח [שאומרים "לבוד" לחומרא], כשהחוטים סמוכים זה לזה בפחות מג' טפחים [32 ס"מ] - פוסלים (שו"ת מנח"י ח, נ"ו), אבל למעשה, רוב הפוסקים, אינם חוששים לכך, ולכן, אי אפשר לחייב את השכן להסיר החבלים לסוכות (חוט שני סוכות עמ' קל"ד ו"אשרי איש" ג, כ"ה). ועפ"י שעה"צ שם, ישנה עצה, להניח סכך על החבלים ואז לכלל הדעות אינם חוצצים. סורגים: דינם כחבלי כביסה כנ"ל ובדרך כלל יש פחות מג' טפחים בין שליבות הסורג, וניתן לסכך עליו.

אין לסכך לפני בניית שיעור הדפנות המכשירים סוכה - שתי דפנות ומקצת השלישית (ביכורי יעקב, ח) - משום "תעשה ולא מן העשוי". כשיש "דופן עקומה" של סכך פסול [-פחות משיעור 4 אמות - 1.92, אין צריך להניח את הסכך הפסול לפני שמסככים, כיון שיש מקצת דופן עומד בקרקע, ולא גרע מהתחיל לסכך שלא בסמוך לדופן.

כשיש "דופן עקומה" צריכות הדפנות להגיע עד לסכך, ואין די ב' טפחים לדופן (משנ"ב תרל"ב, ד ותרל"ג, כ). ומכל מקום, כל שנשאר אוויר פחות מג' טפחים - כשר (משנ"ב שם). כשהסכך הפסול של ה"דופן עקומה" יש בו יותר מד' טפחים [32 ס"מ] בסוכה גדולה - אין לאכול או לישון תחתיו (שו"ע תרל"ב, א). חיזוק הסכך שלא יעוף: אסור להעמיד סכך שאינו עומד ברוח מצויה, בדברים שאסור לסכך בהם (רמ"א תרכ"ט, ז ומשנ"ב), כגון להניח עליו סולם, אבל מותר להניח עליו קרשים מעץ אם אינם ברוחב ד' טפחים [32 ס"מ]. ואין לחזקו בעזרת אזיקונים (מפלסטיק) אא"כ הסכך עומד ברוח מצויה, והאזיקונים הם רק ליתר חיזוק בפני רוח שאינה מצויה. ועדיף שלא להדקם (קנה

קול העם

שאלתי את השכן בפליאה: אבל השנה גם אתה בונה סוכה! אז איפה תבנה אותה? והוא ענה: "כבוד הרב, אל תדאג, אני אמצא מקום, העיקר שאתה 'תקדש' לי את החניה. הסוכה שלך שומרת לי על הבית". צחקתי. איזו תמימות של יהודי יקר!!!

סיפורה של "החניה הקדושה" באשקלון

גרים. הילדים היו אז קטנים, וחלק מהם עוד לא נולדו. השכנים שלנו הצטופפו בסוכה ושמעו דברי תורה בצמא. לאחר חג הסוכות הקפיד אחד השכנים ללמוד איתי הלכות כל ערב, ותוך זמן קצר הוא שב בתשובה שלימה...

חלפה לה שנה ביעף, ושוב התקרב חג הסוכות. השכן החביב פנה אליי מיוזמתו ואמר: "כבוד הרב לא שוכח, בבקשה גם השנה תבנה את הסוכה אצלי בחניה". חיבקתי אותו בחום ואמרתי לו שהוא יהודי נפלא.

אותו חג היה מרומם. שוב הקפידו השכנים להתארח בסוכה בכל יום ולשמעו דברי תורה. שמת לי לב שהשכן החביב בעל החניה מתעניין במצוות החג יותר מהרגיל ושואל שאלות חשובות מאוד. זה שימח אותי מאוד!

נדלג קצת בזמן ונגיע לימים של חג הסוכות תשס"ח. באותם ימים היה קצת מסוכן להסתובב ברחובות, מכיוון "שהשכנים" שלנו מהעיר עזה החליטו שלא מתאים להם שנישאר בחיים ורצו להרוג אותנו בכל מחיר. הם החלו לירות על העיר שלנו טילי גראד וקסאם. באותם ימים לא היו אזעקות ולא כיפת ברזל. כל טיל שהעריבים היו יורים היה נופל איפה שנפול, ומי שהיה בקרבת

הסיפור מתחיל לפני חמש עשרה שנים בשנת תשס"ה. זכיתי, ואיני יודע למה ובאיזו זכות, להיות אברך וללמוד בכלל לפחות שמונה שעות ביום. באותה תקופה לא היו הרבה אברכים באשקלון, העיר שבה אני גר, וכל האברכים הכירו זה את זה. זאת בניגוד למצב היום, שברוך ה' יש כולל בכל פינה ותלמידי חכמים נמצאים בכל רחבי העיר ומרביצים תורה לבעלי הבתים.

רכשנו דירה נאה קרוב לכולל. השכנים קיבלו אותנו בחביבות והאווירה היתה נפלאה. בחג הסוכות של אותה שנה חיפשתי מקום שבו אוכל לבנות את הסוכה סמוך לדירה שבה אנו גרים. המקום הקרוב ביותר נמצא בחניה הכפולה של אחד מדיירי הבניין. ניגשתי אליו וביקשתי את רשותו לבנות את הסוכה בחניה שלו.

להפתעתי, השכן (שבאותם ימים היה רחוק מאוד מתורה ומצוות) התרגש מאוד ואמר: "אני מוכן להחנות את הרכב שלי ברחוב הסמוך. כבוד הרב (כך הוא כינה אותי תמיד, אף על פי שאיני רב כלל ואני אף רחוק מאוד מלהיות רב) יכול לבנות את הסוכה בחניה שלי".

לעולם לא אשכח את חג הסוכות הראשון בבניין שבו אנו

שכני היקר חיבק אותי ואמר: "אתה רואה, כבוד הרב? אמרת לך שהסוכה שלך מקדשת את החניה. אם לא היית בונה את הסוכה בחניה הטיל היה מתפוצץ". חייכתי אליו ושוב אמרתי לעצמי: איזו תמימות של יהודי יקר. בוודאי הנס התרחש בזכות התמימות שלו.

השנים חולפות ביעף, והגיעה שנת תש"פ. הילדים שלנו גדלו, וחלק מהם כבר הפכו להורים בעצמם. עם השנים הפך השכן היקר לתלמיד חכם צדיק, והוא מזמן עקף אותי בידיעותיו בתורה. באחד הערבים נכנס השכן היקר לביתי והציע את הבן שלו כשידוך לבת שלי. רעייתי שמחה מהרעיון. הילדים נפגשו ולשמחתנו החליטו להקים בית של קדושה. התחלנו להתארגן לחתונה וקבענו תאריך.

אולם ככל שעברו הימים הבנו שחתונה רגילה לא תוכל להתקיים בגלל הווירוס (הקורונה). חתונה אסור לבטל! ועם כל המגבלות היינו צריכים למצוא מקום לקיים בו את החתונה. השכן הצדיק שלי אמר: "כבוד הרב (הוא עדיין מתעקש לקרוא לי כך), אני חושב שאני יודע איפה כדאי לקיים את החתונה".

היכן? שאלתי. הוא הצביע על החניה ואמר: "החניה שלי היא מקום של קדושה. בכל שנה כבוד הרב בונה שם את הסוכה ומקדש את המקום. זוכר שלפני שנים עשרה שנה נפל טיל ולא התפוצץ? זה הכל בזכותך"...

להפתעתי, הזוג הצעיר די שמח מההצעה ונערכה חתונה משמחת בחניה ה"קדושה". בעזרת ה' בקרוב נזכה לחגוג את חג הסוכות. טילים, וירוס, לא משנה מה - את הסוכה נבנה בחניה של השכן היקר. עם ישראל חי. מגפות, מלחמות וכל מיני מניעות לא יעצרו את עם הסגולה. את הסוכה נבנה באהבה.

(בנימין ב', אשקלון. גיליון 'ברינה יקצורו')

מקום היה צריך לשמוע את השריקה של הטיל ולמצוא מחסה. זה באמת היה מפחיד. אבל כשהתקרב חג הסוכות הטילים לא עניינו אף אחד. להיפך, באותו חג נבנו סוכות רבות יותר מבשנה רגילה. באותה שנה השכן החביב כבר עשה את צעדיו הראשונים כבעל תשובה. אמרתי לאשתי שהשנה כנראה נצטרך למצוא מקום אחר לסוכה, כי ברוך ה' בעל החניה בוודאי ירצה לבנות את הסוכה שלו בחניה שברשותו. אשתי הנהנה בהסכמה. מצד אחד המקום היה נוח מאוד, אבל מצד שני יש שמחה גדולה לְשִׁכְנָה - עוד יהודי מתחזק באמונה.

אבל מחשבות לחוד ומציאות לחוד. להפתעתי המוחלטת אמר שכני היקר: "כבוד הרב, אני מקווה שאין לך תוכניות אחרות. את הסוכה שלך אתה בונה אצלי בחניה". הייתי מופתע. אבל השנה גם אתה בונה סוכה! איפה תבנה אותה? שאלתי. השכן היקר ענה: "כבוד הרב, אל תדאג לי, אני אמצא מקום, העיקר שאתה 'תקדש' לי את החניה. הסוכה שלך שומרת לי על הבית". צחקתי בקול. איזו תמימות של יהודי יקר!!!

חג הסוכות היה נפלא, אך הערבים מהדרום הגבירו את קצב הירי. כמעט מידי יום היו נופלים על העיר שלנו אשקלון כל מיני מעופפים מלאים בחומר נפץ שיצרו בהלה מובנת אצל כולם. בנר השמיני של חג החנוכה התפלל כל עם ישראל לשלומם של החיילים במבצע 'עופרת יצוקה'. על העיר שלנו נורו טילים רבים, וחלק מהם התפוצצו ממש על בתי מגורים, אבל ברוך ה' שעושה ניסים לעמו ישראל. אין דרך להסביר את ההשגחה של אבינו מלכנו על ילדיו. באחד הלילות הקשים של אותה מלחמה שמעתי רעש חזק של חבטה. לא ידעתי מה פשר הרעש. בבוקר נחרדנו לגלות טיל שנפל בשלימותו על החניה של שכני היקר, ולמזלנו הוא לא התפוצץ. אם הוא היה מתפוצץ היה מתרחש אסון נורא.

השׁוּׁת הַיּוֹמִי

כיצד לבחור ארבעה מינים כשרים ומהודרים? - מדריך קצר ותמציתי

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

ד. לוודא שהעלה האמצעי סגור עד למעלה להדור מצוה, ועכ"פ ברובו.
ה. לבדוק שעלי הלולב לא נפרדו מגוף הלולב בשורשם.
ו. לעיין היטב בראש העלה האמצעי שלא נקטם במשהו. ז. שאין הפרש ניכר בגובה בין שתי העלים של העלה האמצעי.

בחירת אתרוג:

א. אם יש לו פיטם, ואם אין פיטם לבדוק שיש גומא שהפיטם

נבאר בקצור ותמצית את הכללים, ושאר הפרטים מומלץ ללמוד במשנ"ב בהוצאת 'דרשו' בתוספת ביאורים ומוספים שבהם יש בצורה ברורה הוראות פוסקי זמנינו.

בחירת הלולב:

א. לבדוק את גוף הלולב שאינו יבש.
ב. שהוא מזון כשר, ולא קנדי שעליו קצרים ומבריקים וגמישים.
ג. שיהיה ישר ולא עקום.

נפל בצורה טבעית בתחילת גידולו, אם יש חלק מהפיטם שמראה שהפיטם היה בשעת הגדול ואח"כ נשבר יעשה שאלת חכם.
 ב. לבדוק שאין שום מראה פסול בשליש עליון מהשיפוע ומעלה בגלל השיפוע ואם יש קטן מאד שאינו נראה לעין או בלעטל הנעשה מפציעת עלה שבגליד יראה לחכם.
 ג. לבדוק שאין בשאר שטח האתרוג מראות פסולים שמפוזרים ברובו, וי"א ברוב הקיפו וי"א שלא יהיה שלש אפילו במקום אחד.
 ד. לבדוק בכל שטח האתרוג שלא יהיה קלוף וחסרון מהאתרוג, וחסר פוסל גם בתחתית האתרוג ויכול להיות האתרוג נקי בחלקו העליון ונמכר בדמים מרובים והוא פסול מחמת חסרון שיש בתחתיתו, כמו כן באתרוג נקי מאד חשוב לבדוק אם לא קלפו ממנו מראה פסול שהיה עליו עי"ז נעשה חסר.
 ה. שיהיה גדול כשיעור.
 ו. חשוב מאד לקנות בהכשר מהודר שאינו מורכב והופרשו

תרומות ומעשרות.

בחירת הדס:

- א. לבדוק שהעלים חופים את עצו.
- ב. שלא יהיה יבש.

ג. שיעור ההדס לפי החזו"א 28.8 ס"מ ויש מחמירים בטפח מרווח 29.4 ס"מ, השיעור מתחיל בראשו מתחילת הענף ולא מהעלים, ובתחתיתו מהקן של העלים ולא מהענף, והדבר נוגע מאד לקן שעל הגבול לדעת אם הוא מהשיעור.

בחירת ערבה:

- א. לבדוק שאינה יבשה
- ב. לבדוק שלא נחתך ראשה, כיום מצוי ערבות שראשם מסתיים בעלה הנקרא "לבלוב" וזה מראה שלא נקטם.

החפצים בחיים - הפץ חיים יומי

נגע צרעת על עוון לשון הרע - האם גם בזמננו?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

מציינים פרט מעשי ונחוץ מאוד העולה מהדברים הללו, וכן כותב ה'חפץ חיים' במקום אחר, שבאופנים שמותר לאדם לשמוע לשון הרע, וכגון שמברר אצל חברו על אדם אחר לתועלת, משום שרוצה להעסיקו או לצורך שידוך וכדומה - חייב הוא להודיע לו שהוא מברר אצלו לתועלת, שאם לא כן, הוא עובר על של 'לפני עור', משום שמכשיל את חברו בסיפור לשון הרע ללא כוונת תועלת. שהרי זהו אחד התנאים להתיר סיפור לשון הרע לתועלת - שהמספר באמת יכוון לתועלת.

בסוף דבריו בסעיף זה כותב ה'חפץ חיים', כי צריך להזהר מאוד מלשבת בחבורות של מספרי לשון הרע, כי למעלה נכתבים כולם בשם "חבורת רשע", וכפי שנאמר בצוואת רבי אליעזר הגדול לבנו הורקנוס. וב'ביאורים ומוספים' מביאים עוד מדברי ה'חפץ חיים' בספר שמירת הלשון, שלפי מה שאנו רואים בימינו שאיסור לשון הרע נפרץ מאוד - ראוי אף לכל מי שיראת ה' נגעה בלבו שלא לשבת בכלל בחבורת אנשים אם לא שמכירים שהם נזהרים מדיבורים אסורים, כי על פי רוב מצוי מאוד שעל ידי קיבוץ האנשים הם באים לידי לשון הרע ורכילות ודיבורים אסורים.

ובמקום אחר כותב ה'חפץ חיים' עוד, כי יש להימנע מלשבת באספת אנשים - אפילו כשהם מספרים בשבחי גדולי הדור! משום שכמעט לא ימלט שלא יבואו לידי לשון הרע. והוסף, שלשון הרע על אנשים גדולים חמור יותר, כי הקב"ה תובע את עלבונם.

בסעיף ג' של הפתיחה (לאווין) כותב ה'חפץ חיים' כי המספר לשון הרע עובר גם על מה שנאמר "השמר בנגע הצרעת לשמור מאוד ולעשות", וכמבואר בחז"ל שהחיוב הוא שלא לשכוח להזהר מלשון הרע, כדי שלא ללקות בצרעת.

והנה לכאורה, בזמן הזה הרי אין נגע צרעת, ואם כן כיצד שייך איסור זה? בביאורים ומוספים של 'דרשו' מביאים בזה מדברי ה'חפץ חיים' במקום אחר, שכיון שבזמן הזה אין לנו בית מקדש וקרבתו וכהן מטהר, ואין אפשרות להיטהר מנגע הצרעת - אזי אם היה המספר לשה"ר נענש בצרעת, היה נשאר בטומאתו לעד ולא היה באפשרותו להינקות ממנה, ועל כן בזמן הזה טומאת נגע הצרעת נשארת דבוקה בנפשו, ואינה בולטת על גופו מבחוץ, או שנענש בעניות ששקולה כצרעת.

מאידך, הגר"ח קנייבסקי כתב שהאיסור אינו על חלות הטומאה של הצרעת, אלא על עצם מציאות הצרעת, וזה שייך גם בזמן הזה, ואילו היינו יודעים על כהן מיוחס היה יכול לטמא גם בזמן הזה. ואכן, הגר"י זילברשטיין הביא כי גם בזמננו שייך עונש צרעת על דיבור לשון הרע, וזאת על פי המסופר על הגר"מ פיינשטיין, שהעיר לתלמידו על פצע שהיה לו בידו שזהו נגע צרעת שבא לו על שדיבר לשון הרע.

לאו נוסף שמונה ה'חפץ חיים', שעליו עוברים הן המספר והן המקבל, הוא הלאו של 'לפני עור לא תתן מכשול', שכן הן המספר והן המקבל, כל אחד נותן מכשול לפני חברו. ב'ביאורים ומוספים'

ביצה דף יט

מה הוכיח הגאון רבי ירוחם את הגר"ש וולבה?

ויוצא בה משום שמחה

בלי שמחה, בלי לב, אינה עבודה!". "מי שזכה לראות את מרן רבי ברוך בער ליבוביץ זצ"ל, ראה במו עיניו מהי טעמה של תורה. פניו היו מצהיבין על כל חידוש וחידוש שנתחדש לו, ולא היה נלאה מלחזור עליו אף מאות פעמים במשך ימיו, וכל פעם בשמחה רבה" (קונטרס כבוד התורה ג')

כך כותב רבי שלמה וולבה זצ"ל בספר "אדם ביקר" (עמ' כז) על רבו רבי ירוחם הלוי ממיר: "מהטעויות המפורסמות הוא כי העסק במוסר גורם לעצבות, כי הרואה תמיד נגעי נפשו רחוק מהרגשת שמחה ואושר. בקירבת אדמו"ר [רבינו ירוחם הלוי ממיר] אי אפשר היה לטעות בזה. המוסר והאושר ירדו כרוכים לתוך חייו".

"ונהירנא, כי פעם אחת הוכיח אותי אדמו"ר על שראה אותי עצוב, ונגע בזה בנימי נפשי, כי כלפי חוץ לא הראיתי עצבות באותה שעה. גם שמעתי כי הוא תבע פעם בשיחה ברבים את בני הישיבה על כי שמחה צריכה להיות ניכרת על פניהם".

רבי הירש זקס ז"ל, נכד מרן החפץ חיים זי"ע, תיאר בתיאור מרטיט כיצד סבו הגדול היה עורך חשבון נפש עם עצמו, והיה שמח על זכויותיו ועצב על עבירותיו, וסיפר כי "עיקר העבירות שלו, כך שמעתי מאבי, היו על אי שמחת המצוות, מצוה זו לא עשה בשמחה, ומצוה זו לא גמרה בשלימות, ומצוה אחרת היה חסר בה קצת אהבה, כאלו סוגי עבירות, אבל העיקר היה שהתלונן שלא עשה את המצוות בשמחת הלב כמו שצריך" (מאיר עיני ישראל). החזון איש כותב ש"עיקר עשיית המצוה הוא השמחה שזכינו לכך"; ועוד כתב: "התחזק בלימודך והט לבך תמיד אל השמחה אשר מתוך השמחה שורה חכמה מעל" (אורחות איש פכ"א).

על רבי חיים שמואלביץ זצ"ל מסופר ש"בעת לימודו היה מתמוגג משמחה. תדיר ריחף בזויות שפתיו חיוך מתרונון. שמחת הידיעה לא ידעה גבולות וכל עצמותיו התרונונו מעוצמת החויה הרוחנית. מנפשו היתה פורצת שירת חדוה נלהבת, וגופו היה מחולל לצלילי מנגינת הרוח" (מח לב עמ' מג).

הגרא"א דסלר (מכתב מאליהו ח"ה עמ' 79) אומר: "עבודה

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

משגיחי כשרות הנמצאים במפעלים בחג הסוכות - האם הם חייבים בסוכה?

סגורים של מפעלים, ותפקידם מחייב שהייה בתוך המפעל ללא הפסקה במשך כל זמן הייצור - פטורים מן הסוכה בשעות הייצור. ואם הם משגיחים על ייצור הנעשה במקום פתוח, ויש באפשרותם להעמיד שם סוכה, ולהשגיח מתוכה על הייצור בשעת אכילתם - הרי הם חייבים בסוכה.

[שו"ע תרמ, ט-י, משנ"ב מו, ושעה"צ סה]

אנשי יחידות סיוור, וכדומה, שלצורך תפקידם נזקקים לנוע לאורך ציר מסוים, כגון גדר שסביב מחנה צבאי; וכן בעלי תפקיד המחייב שלא להימצא במקום אחד בכל שעות היום, ועליהם להחליף את מקומם מפעם לפעם, על מנת למנוע מאויב, וכדומה, לגלות את מקומם - פטורים ממצות סוכה בעת מילוי תפקידם. וכמו כן, משגיחי כשרות השהים בימי חג הסוכות במבנים

איזו ברכה מברכים על בניית הסוכה?

Arie Leib Abrams/Flash90

לכל אדם לבנות בעצמו את סוכתו, ולא על ידי שליח. וכמו כן, אף לדעת הבבלי, מאחר ועשיית הסוכה, דהיינו, בנייתה, או 'חידושה' לשם החג, (ראה במקורות), מתחדשת בכל שנה - הבונה סוכה לעצמו מברך עליה 'שהחיינו'; אולם, המנהג למעשה, לברך שהחיינו רק בשעת הקידוש בלילה הראשון של סוכות.

[שו"ע תרמא, א, ומשנ"ב ב-ג; ביאורים ומוספים דרשו, 1; וראה שו"ע תרלו, א]

לדעת התלמוד הירושלמי, עשיית הסוכה היא מצוה לכשעצמה, ומברכים עליה: "אשר קדשנו במצוותיו וציונו לעשות סוכה". ולדעת התלמוד הבבלי, אין מברכים ברכה זו, וכן הלכה. ויש אומרים, שלדעת הבבלי אין מצוה כלל בעצם עשיית הסוכה, ואין זו אלא הכנה בעלמא למצוה; אולם, יש אומרים שאף לדעת הבבלי יש מצוה בעשיית הסוכה, ולכן, כבכל קיום מצוה, ראוי

מי ששכח לברך 'שהחיינו' בלילה הראשון של סוכות - מתי יברך?

ששכח לברך שהחיינו בלילה, ובירך בבוקר שהחיינו על נטילת לולב, או על קריאת מגילת קוהלת, (אשר יתכן כי היא 'פוטרת' גם את הברכה על עצם החג) - עליו לשוב ולברך שהחיינו בפעם הראשונה שיקיים את מצות הישיבה בסוכה.

[שו"ע תרמא, א, ומשנ"ב ד-ו; ביאורים ומוספים דרשו, 7 ר-9; וראה משנ"ב תרלט, לו ותרמג, ב]

ברכת 'שהחיינו' בשעת הקידוש בלילה הראשון של חג הסוכות, היא הן על 'קדושת היום' דהיינו, על עצם החג, והן על מצות הישיבה בסוכה, ואף על עשיית הסוכה, (ראה לעיל). ומי ששכח לברך 'שהחיינו' בשעת הקידוש, יברך לאחר מכן. וכמו כן, אדם שמסיבה כלשהי לא אכל בסוכה בלילה הראשון, וקידש בביתו, ובירך שהחיינו על עצם החג, או שבירך

* הנמצאים בדרך בחג הסוכות, פטורים מאכילה בסוכה, אלא אם כן מזדמנת להם סוכה בשעת האוכל, ללא טירחה. ובשעות שאינו הולך בדרך, כגון אם הוא לן בלילות במלון, וכדומה, עליו להתאמץ ולמצוא מקום שיש בו סוכה. ורשאי אדם לצאת לדרך בחג הסוכות, גם כשודע שלא יוכל לקיים בה את מצות סוכה.
* חכמינו ז"ל אמרו, שחייב אדם להקביל את פני רבו, כדי לכבדו בכך. ונחלקו הפוסקים אם חיוב זה קיים גם בזמן הזה, שאין מקבילים את פני השכינה בעלייה לרגל.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לאכול לאחר הסעודה המפסקת בערב יום הכיפורים?

אמירה, אם חלה. וכן נחלקו לענין סיום הסעודה המפסקת, אם הוא נחשב כקבלת התענית באמירה, (לפחות לענין אכילה ושתייה); ולמעשה, המעונין לאכול לאחר הסעודה, ראוי שיאמר שעדיין אינו מקבל על עצמו את התענית, ולפחות יחשוב כך.

[שו"ע תרה, ג, ומשנ"ב יב, יג וטו; ביאורים ומוספים דרשו, 21 ו'26]

המקבל על עצמו את 'תוספת' יום הכיפורים באופן סתמי, קבלתו כוללת את כל איסורי יום הכיפורים. אולם, ניתן לפרש ולהגביל את קבלת התוספת לחלק מאיסורי היום בלבד, כגון לעינויי היום, ללא איסור עשיית מלאכה; או לחלק מהעינויים, כגון לאכילה ולשתייה, ולא לרחיצה ולנעילת נעליים. ונחלקו הפוסקים לענין קבלת התוספת במחשבה, ללא

הלוח היומי

י"ג בתשרי | הגה"ק רבי עקיבא ב"ר משה אייגר מפוזנא זצ"ל

יארצייט:

תקצ"ח: הגה"ק רבי עקיבא ב"ר משה אייגר מפוזנא זצ"ל בעל 'חדושי רבי עקיבא אייגר' תרמ"ג: הרה"ק רבי שמואל בהרה"ק ר' מנחם מנדל מליובאוויטש זצ"ל

הסוכה - אוצר של מצוות

כשנמצא בסוכה מקיים מצוה בכל רגע.

(מנחת שלמה להגרש"ז אוירבאך - נדרים סימן ד)

מרן הגרש"ז אויערבך אמר: לו יצוייר שהאדם מקבל סכום חשוב עבור כל רגע ורגע של ישיבה והימצאות בביתו בכל ימות השנה, האם היתה דעתו פנויה לבלות את הזמן בחוץ, פשוט שלא, אם כן לא תהא גרועה מצות "בסוכות תשב"ו" היקרה מפז ומפנינים, שבאפשרותו לקיימה בכל רגע ורגע.

(הליכות שלמה תשרי - אדר, פ"ט הע' 66)

נשתדל שעיקר ישיבתנו תהיה בסוכה, ובכך נקיים בכל רגע מצות עשה של "בסוכות תשב"ו..."

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il